

POHÁŘ PLNÝ STAROSTÍ

Čtyři kapitáni: odleva polský podinspektor Miroslaw Rusiecky, za domácí kapitán Ing. Pavel Bohuš, Ing. Martina Nanišmová z Košic a Johannes Siegel z Spolkové republiky Německo, přesně řečeno z Chemnitz. V pozadí si povšimněte rozvinuté zástavy, na niž je brněnská Střední policejní škola MV právem pyšná

Netuším, jak moc to Brňáci, a potažmo zaměstnanci brněnské Střední policejní školy MV, mají dobré nahoře ve smyslu pozemském, neku-li resortním, ale nahoře na nebesích u svatého Petra si nejspíš už nějak vysloužili protekci. Protože jakkoli začátek září zářnou povětrností zrovna nevynikal, na podzimní část Sportovního dne ředitele školy se dokonale vyčásilo, obloha zmodrala a slunce zezlátlo – a jako by se rozpomnělo na své letní výkony.

Pokud nejste sportovními zasvěcenci, pak vězte, že tento sport se jmenuje floorball

Zkrátka, bylo krásně, a školním sportovcům tím pádem výkonnost jen kvetla.

I když, to si řekněme po pravdě, o sportovních dnech zaměstnanců školy o nějaké špičkové výkony vůbec neběží. Spíš jde o to protáhnout těla, jež si jinak pedagogové i ostatní zaměstnanci huntují úplně jinak než při sportu a tělovýchově. A každý podle svého gusta a niterného založení si užít trochu pohybu.

Aby se něco stihlo, začínalo se časně, už o půl osmé společným nástupem, jenž zpestřily cvičenky arerobiku z Obchodní akademie Brno. A pak už se zaměstnanci Střední policejní školy v Brně rozčtvrtili: anebo méně dramaticky pověřeno, rozdělili se do čtyř zájmových skupin a autobusy vyrazili na předem vybraná místa určení. První parta to měla nejdál, až do krásných Pálavských vrchů, kde se konala turistická vycházka – jenže pod tímto líbezným názvem se mimochodem skrýval padesátikilometrový horský přesun. Školní cyklisté vyrazili do Jedovnice, kde si taky najezdili patřičnou porci kilometrů. Třetí skupina se vydala na nedalekou Kraví horu, kde ji ovšem, jak by snad místní

název nasvědčoval, nečekala žádná skutečná ani umělá horolezecká stěna, nýbrž – parádní brněnský bazén. Nestojí na svém místě dlouho, ale architekti ho zasadili do terénu neobyčejně šťastně – a tak můžete plavat v krytém nebo otevřeném bazénu a kochat se nevšedními pohledy na moravskou metropoli.

Čtvrtá skupina zaměstnanců zůstala ve školním areálu a obsadila zdejší tělocvičny a posilovny – a jak obrázky nasvědčují, o vylepšení kondice za pomoci činek a jiných mučidel jevíli zájem nejen urostlí pánové, ale i dámy, jež tu našly odbornou radu i pomoc ve svém tradičním boji s nadpočetnými kily.

Zkrátka, tradiční, neboť už devátý ročník Sportovního dne ředitele brněnské policejní školy se vydařil jak náleží. Studenti zatím čerpali své zákonné prodloužené víkendové volno, ale už nazítří měli opět dorazit. Protože vyučovací hodiny jsou přesně spočítané a jedna každá má svůj smysl a poslání...

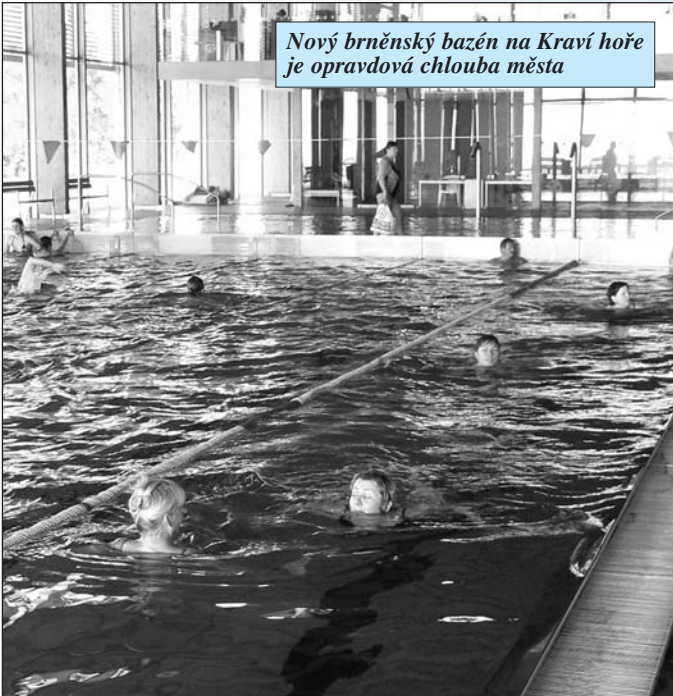

Nejen sportem živ jest policejní pedagog.

V Brně mají právě plné ruce práce, neboť rozhodnutí o opětovném zkrácení Základní odborné přípravy policistů už padlo a teď se tedy tryskové škrtá a přemítá, jak do menší porce vyučovacích hodin vměstnat co nejvíce látky, jak nevypustit nic opravdu podstatného. V tom ohledu mohli radou přispět kolegové ze Slovenska, kde prý nedávno krátili základní přípravu taky, a ještě krutěji: z dvanácti měsíců na šest. Zhruba na stejné délce jako my jsou prý z nejbližších sousedů Poláci, zatímco Němci velkoryse pokračují v prodlužování základní policejní přípravy – tím, že na vlastní školní výuku navazuje systém pohotovostních pluků, do nichž nováčci nastupují a kde své dovednosti a znalosti dále vylepšují a prohlubují.

První „turnus“ redukované ZOP začne už 1. prosince letošního roku, důvod spěchu je evidentní: výkon služby potřebuje nové síly urychleně, pokud možno včera. A tak se přípravy rozjely naplno a neprodleně, čas do startu se nepočítá na týdny, nýbrž na dny. Jaksi navíc je tu brněnské specifikum, jež jiné střední policejní školy nemají. V Brně se totiž k policejní službě připravují absolventi

Nový brněnský bazén na Kraví hoře je opravdová chloubka města

Trápení vlastního těla může mít i podobu velice příjemnou...

sbor i ostatní zaměstnanci školy spoustu úkolů – zejména proto, že víme zcela jasně, že nám přibude jen práce, že nám nikdo nepřidá ani peníze, ani tabulková místa pro nové lidi. Ale navzdory tomu považujeme své nové pověření za velikou čest a na tu práci, jež nás očekává, se těšíme.“

Obdobně jako dobrovolný pobyt v mučírně zvané posilovna – sluší stejnou měrou dámám jako pánům...

odborné školy v Chemnitz, tedy ze Saské Kamenice v Německu, ze Školy policie v polských Katovicích a – ze Střední odborné školy Policejního sboru Slovenské republiky v Košicích. Čtyři osmičlenné týmy se střetly systémem každý s každým ve třech sportovních disciplínách: v malé kopané (osm hráčů z každého družstva na hřišti po dobu dvakrát deset minut), v nohejbalu (v něm bojovali vždy tři hráči na kurtu a dva náhradníci připravení kdykoli vystřídat padlé, přičemž se hrálo na tři dopady míče a na dva vítězné sety do deseti bodů) a ve volejbalu, v němž nastupovala na kurt klasická šestičlenná sestava a hrálo se podle evropských pravidel – na dva sety do pětadvaceti, v případě nerozhodného výsledku se přidával set třetí, do patnácti...

Zvolit správné složení soutěžní osmy nebylo vůbec snadné: mnohý fotbalista si s chutí a dobře zahraje sice nohejbal, ale zdaleka už nemusí být takový kanon u sítě volejbalové. A naopak, ani špičkový smečář či polář si vůbec nemusí vědět rady před soupeřovou bránou, ani když se octne v pozici gólové zcela jednoznačně. Rozlehlá brankářova svatyně se prý v takovou chvíli jeví převelice maličká, a gólman o to větší...

„Nevím, jak vybírali své reprezentanty naši přátelé a sokové, ale u nás proběhlo na členy družstva téměř regulérní výběrové řízení,“ směje se brněnský školní ředitel plukovník JUDr. Mgr. Jiří Musil. „A tak jsme si před zahájením sportovních klání dost věřili!“

Pravdou zůstává, že na hřištích nechyběly napínavé chvíle a tvrdé zákroky, třebaže všichni tušili, že o vítězství jde přece až v první řadě – a že v nemenší míře se jedná o záležitost společenskou, během níž se lépe poznají lidé, kteří se ovšem nevidí poprvé. Školy v Saské Kamenici, Katovicích, Košicích a Brně se přátelů už dlouho, učitelé jezdí na výměny a vzájemné předávání nápadů a zkušeností už je mezi nimi dávno samozřejmostí. Ale jak už to tak při sportu bývá, když jde o palmu vítězství, jdou „veškeré kamarádky“ stranou.

Nakonec krásný Pohár ředitele zůstal v Brně: domácí zvítězili. O důvod víc, aby se soupeři za rok vrátili a zkusili sportovní štěstí znovu!

Jan J. VANĚK
Foto Václav ŠEBEK

A tohle je onen parádní pohár, o nějž se v lútem sportovním klání střetla čtyři osmičlenná mužstva, jež výše uvedení vedli

civilních vysokých škol, kteří se rozhodli obléci uniformu (byť mnohdy jen obrazně, jejich příští služební zařazení předpokládá civil) a sloužit jako policisté. Základní odbornou přípravu absolvují zkráceně a dálkově, přičemž ti,

kdož mají diplom z právnických fakult, by ji napříště měli zvládnout za deset týdnů, absolventi ostatních vysokých škol dostanou jen o dva týdny déle. Z takového zorného úhlu je ovšem na další nový úkol, který brněnskou policejní školu očekává, relativně času dost.

„Ale jen zdánlivě,“ říká ředitel, plukovník JUDr. Mgr. Jiří Musil. „Od prvního září 2008 se staneme Vyšší policejní školou, což s sebou přinese pro pedagogický

už stala spolupráce nejen s městskými základními školami, ale i středními – a také s učňovským školstvím, kde se kupříkladu besedy s policejními pedagogy setkala s velkým ohlasem.

„Třeba u učňů, kteří se učí na automechaniky, už byl náš pořádkář, kriminalista, právníčka, psychologové – a počítáme s tím, že pokračování vbrzku následuje,“ vysvětluje ředitel Musil.

Zatímco, jak už zmíněno, Sportovní den ředitele brněnské Střední policejní školy se konal už podeváté, nejubilejní ročník s sebou přinesl i zcela neotřelou novinku: mezinárodní souboj o Putovní pohár téhož ředitele, o nějž se utkala tři mužstva z ciziny a samozřejmě tým domácí.

Na tři dny do Brna přijeli reprezentanti spřátelených policejních škol: z Policejní